

lem parterne, blev der fundet en god og rimelig balanceret løsning, som alle accepterede.

Endelig lykkedes det på udenrigsministermødet mellem EU og Rusland i oktober at få Tjetjenien sat tilbage på dagsordenen, hvorfra det var faldet ud i foråret. Det var dagsordenen for topmødet den 11. november mellem EU og Rusland. Tjetjenien blev derfor et vigtigt emne på topmødet. Regeringen vil fastholde kommende formandskaber på denne linje.

Udover at forestå de horisontale forhandlinger, herunder vedrørende udvidelsen i det generelle råd, har jeg jo personlig som udenrigsminister også fornøjelsen af at forestå EU's udenrigspolitik i det generelle og eksterne råd. Det er naturligvis en meget tidskrævende opgave – og krævende i al almindelighed – som ikke let lader sig planlægge, for vi kan jo ikke planlægge alle udenrigspolitiske begivenheder. Det er jo derfor i vidt omfang de internationale begivenheder, der sætter dagsordenen, og som vi skal reagere på, udover at vi selvfølgelig skal udforme en politik, som er langsigtet, og som gør, at vi får færre overraskelser, og det har vi jo i forbindelse med en lang række af associeringsaftalerne og de forskellige landeområders politikker.

Men der kommer altså også uforudsete internationale begivenheder. En af de internationale begivenheder, som har været ustyrlig for mange formandskaber, derfor naturligvis også for vores, er Mellemøsten. Angående Mellemøsten lancerede formandskabet en række fredsinitiativer, der bidrog til de fremskridt, der trods alt er opnået i Mellemøstkvartetten, for at finde en løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt.

Det første initiativ fra juli foreslog etablering af en struktur, hvorved det internationale samfund og Israel kunne bistå palæstinenserne med at skabe de reformer, der er nødvendige for at gøre den palæstinensiske autoritet til en troværdig fredspartner. Det er det, vi kalder Londonprocessen, og som jo så skulle have ført til – og skal føre til – et møde her i januar måned om disse emner.

Det andet initiativ, vi tog, knyttede den saudiske fredsmission og præsident Bushs tale om en tostatsløsning sammen i en proces hen imod oprettelsen af en palæstinensisk stat i 2005, altså realiseringen af tostatsløsningen.

Disse initiativer arbejdede kvartetten så videre med hele efteråret, og på Mellemøstkvartettens møde den 20. december blev der på grundlag af det danske oplæg vedtaget en fælles køre-

plan, som fremover vil blive det centrale referencpunkt for fredsbestræbelserne i Mellemøsten.

Kl. 14.50

Men der var jo også andre store ting på dagsordenen. Samme dag som vi overtog formandskabet, trådte statuten for den internationale straffedomstol i kraft. Statuttens ikrafttrædelse blev også startskuddet på en ihærdig amerikansk kampagne med det formål at undgå, at amerikanske statsborgere skal kunne stilles for denne domstol.

USA's kampagne skabte behov for en fælles EU-linje, som formandskabet fik tilvejebragt. Løsningen, som vi kan være tilfredse med, forsvare straffedomstolens integritet samtidig med, at USA bekræfter, at forbrydelser af den art, straffedomstolen beskæftiger sig med, skal straffes.

En tredje vanskelig sag, som formandskabet naturligvis måtte håndtere, var Irak. Der lagde vi fra starten den kurs, der var enighed om i EU, at våbeninspektørerne skal ind, de skal arbejde uhindret, og FN's Sikkerhedsråd er det rette beslutningsforum. Denne linje er jo blevet fastholdt hele vejen igennem i EU.

I yderste konsekvens kan militær indgriben blive nødvendig, hvis ikke Irak lader sig afvæbne; hvis de sender våbeninspektørerne ud, smider dem ud, så man kan få stærk mistanke om, at der er en del, de vil skjule. Men så har Irak jo selv truffet beslutningen.

Det er helt centralt for EU, at eventuelle videre skridt også forankres i Sikkerhedsrådet. Det er den linje, vi lagde fra i sommer.

Som følge af forsvarsforbeholdet varetog Grækenland formandskabet for de militære aspekter af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Der kom under formandskabet et vigtigt gennembrud i EU-NATO-forholdet. Aftalen baner vej for EU's første militære krisestyringsoperationer. Den sidste aftale blev til i forbindelse med topmødet, og det betyder så, at EU nu kan overtage NATO's operationer i Makedonien og sandsynligvis også SFOR i Bosnien.

Regeringen byder naturligvis aftalen velkommen. Men vi skal bare vide alle sammen, at når EU overtager nogle af NATO's operationer på Balkan, må vi som bekendt trække vore soldater hjem på grund af forsvarsforbeholdet.

Det var min første opgave under EU-formandskabet at tage til Washington og mødes med Condaliza Rice og med Colin Powell, som jeg mødte om bord på »Skoleskibet Danmark« i